

Грчките синови чекаат наредба - така гласеше пораката на грчките командоси за време на воената парада минатата седмица во Грција. Каква наредба чекаат војниците на јужниот сосед? Дали можеби се подготвуваат за војна со Македонија? Или можеби на уште еден идентичен начин имаат намера да го скротат македонскиот дух во леринските и во воденските села, исто онака како што пред стотина, односно шеесеттина години нивните предци им го сторија на Македонците. Кој е сега иредентистот, кој е сега узурпаторот на човековите права и слободи, асимилаторот и дискриминаторот на еден народ? "Македонија е грчка" - извикуваа командосите на грчката војска.

Господине Шефер, зарем може Вашата земја-членка да практикува ваква дрска и безобразна доктрина кон нејзиниот сосед, само затоа што е дел од Вашата дружина? Важи ли сè уште Вашето правило дека Грција е членка и може сè да направи, а Македонија е само кандидат и мора да молчи? Зарем немате Ваш став на извиците на грчките војници, кои безмалку бараа дозвола од нивниот претпоставен веднаш да тргнат во воен поход

против Македонија и Македонците? Или тоа ѝ е дозволено на земја-членка на НАТО, а ние сме само кандидат и немаме право на глас?

"Нема да му го дадеме името Македонија на Скопје" - повторно координирано, синхронизирано и извежбано во еден тон, Грците ја испратија пораката до гостите на воената церемонија. Грчкиот државен врв тоа свесно го направи, со цел министрите од регионот да ја слушнат позицијата на Атина кон македонското прашање.

Господине Солана, зарем тоа е критериумот да се биде дел од европското семејство на народите? Зарем тоа е Вашата возвишена демократија и цивилизација, која се обидува да ја негува и да им ја продава како демагогија на другите?

Ние, "недораснатите", многу повеќе знаеме што е демократија и кое е нејзиното значење, ние многу повеќе од Вас, "израснатите", знаеме што е цивилизација, зашто таа нели тргнала токму одовде, од кај нас кон Вас!

Многу работи треба да преиспитате господа Шефер и Солана. Со ваквата солидарност која ја покажувате кон една од вашите држави-членки, неповратно тонете во песокот од кој тешко се излегува на површината. Затоа денес Вашата и наша Европа е разединета, расцепена, неединствена. Преиспитајте се додека уште има време.

Грција покажува територијални претензии кон Македонија. Грција е подготвена да војува со нас за да победи во спорот со името. Како поинаку да се оквалификуваат скандирањата на воинствените грчки командоси против постоењето на Македонија и македонскиот народ? Зарем има поинакво објаснување? Доколку одлуките на Скопје за преименувањето на скопскиот аеродром и за правата на Македонците во Егејскиот дел од Македонија за Атина беа форми на иредентизам, што тогаш претставуваат воените закани на грчката Армија против државата?

ЕВРОПА СО ГРЧ

Сè ова е уште еден аргумент плус дека преговорите со Грција веќе треба да станат минато. Тие се само една неуспешна дипломатска епизода во односите меѓу двете земји, со која само се изгуби време. По зголемената национална нетрпеливост меѓу двата народа, постигнувањето на некое квази решение за името меѓу политичките структури на двете земји уште толку ќе внесе гнев, радикализам и тензии во регионот. Влегуваме во период во кој можеби е најдобро ништо да не се презема како чекор. Избрзаното решение само за да станеме членка на НАТО ќе создаде хаос во државата.

Грција нема да застане тука. Понесена од успехот, кој таа би го доживеала со изнаоѓањето компромис, ќе продолжи да удира врз темелите на македонскиот идентитет, без притоа да ги почитува заемните обврски од евентуалната спогодба. Дека тоа е така најдобро говори прекршувањето на Привремената спогодба од 1995 година, за време на Самитот на НАТО во Букурешт. Тоа е доказ дека Атина не се придржува на договори. Каква гаранција ќе ни даде Бакојани кога досега неколку пати плукнала врз документот, кој го потпишала грчката Влада. Да не трошиме повеќе време на преговори. Силината на умот и мудроста да ја носочиме во други правци, кои ќе ни донесат посигурни и покорисни резултати.

Доколку сме против промена на името, тогаш зошто преговараме во Њујорк? Таму се преговара за компромис, за ново име на Македонија кое ќе се разликува од уставното. Таму не се пре-

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

КАДЕ ЛИ СЕ, КАЈ СЕ КРИЈАТ?

НЕПРИСТОЈНИ ПРЕДЛОЗИ ОД СОЈУЗНИЦИТЕ

Пред некој ден го слушам американскиот пријател на Македонија, Даниел Фрид, како им препорачува на македонските политичари да се надминат себеси и наредниве седмици конечно да соберат храброст и да најдат компромисно име за земјата. Меѓу редови кажано, да ѝ се потчиниме на Грција. Чудна и по малку несфатлива реторика. Компромисно име морало да има - така

СЕ СОЛИДАРИЗИРА КИОТ ФАШИЗАМ!

РАЗЛИЧНИ, А СЛИЧНИ

Темелите, односно столбовите на кои се базираат нашите позиции се апсолутна констанца и се директно поврзани, односно извираат од македонскиот јазик, македонската нација, македонското име, македонската култура, македонската историја, македонската засебност и идентитет.

Мартин Протоѓер

Ако со печат на Организацијата на Обединетите нации се гарантира дека името на нашиот народ е македонски народ, а името на нашиот јазик е македонски јазик, и тоа се клучните точки на кои се потпира националниот идентитет на секој народ, тогаш треба да постигнеме договор.

Бранко Црвенковски

говара за националните интереси на Македонецот, туку за исполнување на желбите на грчката националистичка доктрина. Знаеме дека сè тоа е така, и повторно продолжуваме. Или глумиме

преговори, како што пред половина месец ни кажа експремиерот Георгиевски. Ако е така, тогаш навистина не знаеме што се крие зад таа наша и нивна глума.

Наводната битка за одбрана на идентитетот, односно името на македонскиот народ и македонскиот јазик, судирот меѓу Владата и претседателот за државното име, и јавната дебата околу обидот за атентат на Глигоров по цели 13 години, чија актуелизација ја наметнува главниот и одговорен уредник Фрчкоски, пак, се смислено сценарио за заведување на јавноста од конечната веќе договорена промена на државното име Македонија. Името на македонскиот народ и македонскиот јазик не се предмет на разговор, договор или арбитража на Обединетите нации. Македонскиот народ и македонскиот јазик се веќе дел од системот на Обединетите нации, затоа што тие податоци суверено ги декларира секоја земја-членка...

Светски македонски конгрес

гласи неговиот став. Доколку се има предвид секојдневно растечкиот отпор на македонските граѓани за промена на уставното име на државата, преку кое би се удрило на идентитетот на Македонецот, тогаш тешко дека администрацијата во Белата куќа ќе го оствари зацртаниот план, да ја види Македонија во НАТО до крајот на годинава. Фрид убедува дека македонскиот идентитет не е заложник во преговорите, дека ни-

МАКЕДОНСКА КАУЗА

кој не може да ни го оспори правото да се изјаснуваме како Македонци, но заборава дека Грција не мисли така и дека на секој чекор се обидува да го прикаже нашиот народ како арамија на историјата. Разбираме дека стратешка цел на Западот е проширување на Алијансата по секоја цена, согласно зацртаните временски рокови, и тој ќе сака тоа да го оствари без оглед на колатералната штета која може да им се направи на одредени нации. Но, истовремено стратешка цел на Македонија како држава е зачувувањето на своето

ФРИД НИ ГИ ПРЕРАСКАЖУВА ПРИКАЗНИТЕ НА СААКАШВИЛИ

Доколку изостане извинувањето од страна на грчката амбасадорка, Александра Пападополу, Народното движење на Македонија повикува на нејзин прекин на функцијата, односно Македонија да ја прогласи за непожелна личност, со што грчката Влада на јасен начин ќе ги слушне македонските ставови и аргументи за изблиците на антимакедонизам во Грција.
Народно движење на Македонија

За сите е чудна темата како е можно да се спори името, како е можно еден сосед да оневозможи една земја да влезе во ЕУ, кога самиот тој ги искусил позитивните нешта на ЕУ. Ние секогаш го изложуваме нашиот став зошто сметаме дека овој проблем не треба да биде пречка во македонската европска интеграција, бидејќи ЕУ е демократски клуб базиран на демократски вредности, а во еден таков клуб не може никому да му се даде избор.

Ивица Боцевски

милениумско име и на автентичниот македонски идентитет, кој никој не успеал да го уништи и во најцрните времиња низ минатото. Доколку тоа е така, а така е, тогаш западните повици од Фрид, од Солана, од Шефер или од Саркози, за компромис со Грција заради НАТО, однапред се осудени на неуспех. Сите овие "типови" биле исплашени од можноста дека Македонија ќе остане изолирана. Господата јасно знаат дека потенцијалната изолација на Македонија заради природното право таа да се вика Македонија, а народот во неа македонски, ќе биде нивна вина и нивна загуба. Тие плачат за проширување на НАТО до руските граници, тие сакаат да го имаат Балканот на својата дланка и за своите потреби. Оттука, прашање е колку на Брисел и на Вашингтон би им

одело во прилог изолирањето на неколку балкански земји. Тука не е во прашање само Македонија, туку и Србија и Босна и Херцеговина, кои на подолг рок не можат, но и не сакаат да бидат членки на Алијансата заради лошото искуство со неа. Изолирањето на Македонија, кое го спомнува Фрид, само заради македонското име и македонскиот идентитет, ќе значи досега невиден преседан во историјата на меѓународното право, на еден народ да му се скрати можноста да партиципира во геопланетарните текови, само затоа што тој не отстапува од она што Господ го дал да биде. Одземањето на тоа основно право е дело кое носи кривична одговорност, кое е богато со асимилаторски и дискриминаторски елементи. Оттука, прибегнувањето кон таков начин на дипломатско однесување кон Македонија носи само ризик и тензија во регионот, каде и онака има доволно проблеми и иницијални каписли за нови конфликти.

Уште позачудувачка е изјавата на Фрид во која ги пренесува реторичките испади на грузискиот претседател, Михаил Саакашвили. Имено, човекот кој ја доведе својата држава на работ на пропаста со својата непромислена политика кон Русија, наводно рекол дека доколку Грузија би била на местото на Македонија и од неа се бара промена на името само за да стане членка на НАТО, таа проблемот ќе го решила за пет минути. Саакашвили би прифатил неговата земја, ако веќе ја чувствува за своја, да се вика Горна или Долна, Северна или Јужна, па дури и Мала Грузија, само за да станела дел од западната воена алијанса. Фрид ни препорачува да ја разгледаме изјавата на грузискиот претседател. Колку смешно, толку трагично. Доколку Саакашвили

беше искусен државник и прагматичен политичар немаше да дозволи Грузија да се распадне за само три дена. Истиот тој Саакашвили ѝ овозможи на Русија територијално да продре онаму каде што НАТО најмногу го боли. Оттука, не е чудно кога еден ваков квазиполитичар истресува вакви зелени стратегии за сопствената држава. Токму ваквите негови избрзани ставови ја доведоа Грузија во амбисот. Голема среќа е што Македонија сè уште не изродила такви водачи од калибарот на грузискиот претседател, кој по нечиј налог спроведува сценарија на штета на сопствениот народ.

Македонецот е тврдо орев, кој тешко бил кршлив низ историјата. Инстант решенијата никогаш не биле принцип на македонската поставеност пред светот. Мудроста секогаш го красела нашиот народ. Ослободен од стереотипите и од предрасудите секогаш бил автентичен пример за другите. Денес Македонецот е светски пример како треба да се издржат притисоците, заканите и ултиматумите на помоќните и на посланите, како на мирен, демократски и правдољубив начин се бори да го заштити своето достоинство по цена на лебот и солта со која преживува. Е, тоа е многу поголемо и повозвишено дело од наивниот реторички испад на грузискиот претседател, пренесен преку Даниел Фрид, дека за пет минути ќе го сменел името на државата само за да станела членка на НАТО. Македонија сака достоинствено и со крената глава да стане дел од Алијансата. Кога македонската химна ќе се отпее во Брисел сакам морници да ме лазат по телото и солзите од радост да ми го заматат видот, а не да се срамам што сум дозволил некој претходно да ми го смени името, идентитетот и духот.